



Dongó LCLAP.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.
ELŐFIZETÉSI ÁRA POSTÁN KÜLDVE EGY ÉVRE 4 KORONA.

II. évfolyam 6. szám.

Ára 4 fillér.

1914. február hó 8.

Változnak az idők.

Megváltozunk mi is. Vala-
mikor réges-régen ez a bácsi
volt az a tanár,
aki mindenütt
konferált. Per-
sze akkor még
más volt a kon-
ferálás módja



és más volt a tanárokodás. A
konferansz politikai volt,
mely után csak a cigány húzta a
tust, a tanárokodás pedig a pe-
csétgyűrűgyors és ügyes befor-
ditásabangyökerezett. Az újabb
tanár nemzedék másként csi-
nálja: a politi-
kát kikapcsolja
a konferanszból
és a politikában
még akkor sem
osztanak és szo-
roznak, ha ma-
tematikuskok, ellenben cigány-
kodnak és konferálnak, ha —
ugy éljen ő: — a kultura ki-
ványa: a DMKE. balon.



Psylander.

Lantomat fel miként ajózzam,
Hogy innepelhessem zajossan
Psyéndert.

Ki Pestre rándult, direkt Pestre,
S lát maga előtt térdre esve
Sok némbert.

Csak szép pálya a mozi-pálya
Ó lepedők dicső királya
Psylandor!

Ki nyakig vagy immár a nőikkel
S azt se tudod már merre szökj el
A kalandból.

Vén lepedő-király ez egyszer
Nem panaszkodol, de dicsekszel
Hin und dort.

S ha rád gondolok most keveset,
Nem érzek mást, csak ugynevezett
Psylandort. (ÓN.)

Nyelvtan.

Apa: Mondjál fiam egy egyszerű mondatot.

Fiu: Én számár vagyok.

Apa: A mondat jó, de furcsa, hogy önmagadról ismered el, hogy számár vagy. Mondjál most egy bővített mondatot.

— Fiu: Az alma nem esik messze a fájától.

JOGÁSZGYÜLÉS.

AZ ÜDVÉGYEK SZAKSZERVEZETE.

Szervezkedési láz van Makón. Érdekeik védelmére előbb szövetkezetet alkottak a hagymatermelők, azután kartellt kötöttek a talpbőr dolgában a cipészek és ha igaz, van itt ipari szakszervezkedés is, már legalább annyira, amennyire ipar van. No hát nem természetes, nem magától értetődő, hogy az ügyvédeknek is szervezkedniök kell!

Kell! Kell! De miért kell? Ne fájjon a fejünk, majd kitalálják az ügyvédek, hogy miért kell. Vannak olyan leleményes fiúk, hogy ha tudják, hogy kell, hát akkor meg is tudják indokolni, vagy mi.

Elég az hozzá, hogy mert kell, megalkult a jogász egyesület, melynek tagjai első sorban a bírák, másodsorban az ügyvédek, harmadsorban a bírák, negyedsorban az ügyvédek, és így tovább, — szépen liba sorban egy bíró egy ügyvéd, egy bíró egy ügyvéd.

Az egy bíró, az az elnök, mint a mellékelt ábra mutatja: Azért elnök, mert ő az elnök, mert természetes, hogy ő az elnök, mert más nem lehet, mert ha jogról van szó, mert ha bírásról van szó, és mert ha ügyvédekről van szó, — akkor más nem lehet az elnök, mint ő, mert ez már ugy dukál, mert ő rangban első és mert ő népszerű, sőt mi több, ügyvéd-népszerű.

És mert neki elnöknek kell lenni, jogászövetségnek is kell lenni, és ha kell lenni, hát lesz is, mert van még



igazság és annak képviselője. Wizinger Károly és még sokan, mind ügyvédek, valódi jogászok, — nem fináncok.

Aki finánc, az maradjon finánc és ne akarjon lenni jogász. Igaz jogász csak ügyvéd lehet, mert ügyvédet még soha nem vertek egészen agyon, — és persze bíró, jó kis bíró, aki együtt érez. Ezért vak, aki be nem látja, hogy hiányt pótol a jogász egyesület, ügyvédek, bírákkal vegyest, vivát.

És választottak egy kigondoló bizottságot, aki kigondol. Kigondolja, hogy miért is kell igazán a jogászegylet. És mert Dr. Kiss Pál szintén tagja a kigondoló bizottságnak, lesz kigondolás, nem kell félni, csak remélni. Kigondolja ő majd szépen, csak tessék neki szót fogadni. Éljen a világot megváltó szociáldemokrácia; Éljen a kigondoló bizottság!.. Szervezettségben az erő. Világ proletárjai egyesüljete! Éljen!

Szinész-házasság.

Egy vidéki szinigazgató megnősült és nászutra készül. Az nap a közönség meglepetésére a következő szinlap jelent meg:

„Nászutazás“. Énekes bohózat. Előkészületen: az „Ikrek“, a „Dada“ és a „Bölcső“.

A legjobbnak elismert

Bächer-féle tüköracél ekék

kormánnyal ellátva, fogas és láncos boronák, saját találmányu és szabadalmazott vessző-utánzatu vaspálcas boronák, ugyszintén a világhírű Melichár-féle Unikum-Drill sorvető, Imperator műtrágya és magvető gépek, Johnston-féle kukoricaszár-aratógépek előnyösen szerezhetők be:

LIPTÁK BÉLA

mezőgazdasági gépraktára és javító műhelyében
MAKÓ, Szentjános-tér.

IFJ. ANTAL JÓZSEF angol uri szabó

Breuer-ház, a Makói Takarékpénztár Rész-társ. épülete mellett

Ajánlja mostan megérkezett legujabb őszi és téli angol szöveteit. Megrendelések elsőrangú kivitelben és a legjutányosabb árak mellett teljesítettnek!

„Az apaálatokk átváltoztatása.“

Vagy: Nincs többé gyomorfájás.

De miért nincs?

Egy makói napilap hirdetései között nemrég szó szerint a következő hirdetés jelent meg:

Hirdetmény.

A makói tehénjárás gazdaság elnöksége folyó évi február hó 1-én délután 2 órakor a városháza nagytermében reudkivüli nagygyűlést tart, melyre az érdekelt feleket tisztelettel meghívja az Elnökség.

Tárgyak:

1. Az apaálatokk átváltoztatása.
2. Az 1914. évi költség-előirányzat bemutatása.
3. Egy b. ügyek és indítványok.

Nincs többé gyomorfájás.

*

Mindazok, akik tapasztalatból hirdetik, hogy az „apaálatokk átváltoztatása“ után „nincs többé gyomoríájás“, jelentkezzenek a sóhivatalnál, hol a Dongó letétbe helyezett egy-egy aranyát — mint fájdalomdíjat — feivehetik.

Hát te mi vagy?

Móric elszalad a rabbihoz és kiálltja:

- Rebelében, vezekelni akarok!
- Mi baj történt, Móric?
- Tegnap egy csinos fruska fölcsalt a padlásra, de esküszöm, egy ujjal sem nyúltam hozzá!

A rabbi fejét csóválva mondja:

- Egyél egy köteg szénát.
- Szénát, azt marha eszik!
- Nű, hát te mi vagy?

Végrehajtó-láz.

(Hetvenkilenc pályázó.)

Egy rövid, szürke hir ötlött tegnap a szemembe. Azt jelentette abban a hirben a „saját tudósítónk“, hogy egy szegedi végrehajtói állásra hetvenkilenc pályázó adta be a kérvényét. Hetvenkilenc férfi kiáltott „jelen“-t, s mind a hetvenkilenc azt írta a folyamodványa végére, hogy „abban a reményben, hogy . . . stb . . . maradtam legalázatosabb szolgája . . .“

El tudom képzelni azt az állapotot, ha ez a hetvenkilenc ember mind egytől-egyig megválasztatna. Hogy milyen állapot volna az, körülbelül így tudnám lefesteni:

— Kedves végrehajtó ur, szólna egy-egy polgár minden reggel a melléje beosztott urhoz, sziveskedjék kiemelni engem az ágyból, mert a baloldalamat az éjjel végrehajtó-hüvés érte. Gyomorcsikarásom is van, bár már végre hajtana az a pilula, amit tegnap bevettem. De félek, hogy nem fog hajtani.

A végrehajtó ur, aki minden házban képviselve van — hiszen vannak elegenden — végre is hajtja a gazda kívánságát és kihajtja az ágyból. Végre az kinn van az ágyból, erre a végrehajtó összehajtja az ágyneműeket és ráülve a gazda kocsijára, végre hajt a határba.

A gazda ezalatt megreggelizik. Megeszik egy adag direkt végrehajtós kenyeret vajjal, megiszik egy jól hajtó rebarbara teát és leül a küszöbre. A pipáját persze a szájába cselekszi bele. Csakhamar köréje gyülekeznek a városi végrehajtók és elkezdenek neki mesélni a régi jó időkről. Amikor még a végrehajtó csakugyan végrehajtott s amikor a költők is úgy énekeltek, hogy: „Csak egy végrehajtó van a világon!“

Ez így megy délig. Ekkor következik a finom menü: Végrehajtó-leves gombóccal és kihuzott hajszálakkal; végrehajtott, vagyis megfőtt marhahús sok-sok mellékkörülménnyel és kiszállási költséggel; vesepecsenye, amiből azonban a pecsenyét a végrehajtók már kivesézték és végre igen hajthatós, illetve hathatós

fekete kávé, végrehajtott dunacihákból kipuréval. Ebéd után szabad előadás a végrehajtási törvények üdvös voltáról. Mindenki előadhat; appart, változatos műsor. Öt férfi, hat nő; noch nie dagewesen.

Az estebéd, vagy ahogy a gyöngébbek mondják: a vacsora pont éjfélkor szolgáltatják fel. A felszolgálat egy végrehajtó eszközli, minden külön értesítés nélkül. A portó azonban megtérítendő. A vacsora kitűnő fogásokból áll; és pedig: felső- és alsófogásból és abból a fogásból, hogyha valaki nem akarna enni, azt addig vegzálják, illetve egzekválják, míg végre mégis csak hajítani fog a felszólításnak.

Vacsora után lyceális értekezés a végrehajtók általános missziójáról. Mindenki fölléphet, azonban a pódiumra fellépni szigorúan tilos. Persze a szónokot számosan üdvözlük. Az üdvözlés után a menet az Uránia Moziba vonul, ahol a népszerű Khun bácsi a verkli lány hangjai mellett mesélni fog egyet-mást a legújabb filmszenzációról, a „Cowboy és a végrehajtó elkeseredett harca” című ötezer méteres izgalmas drámáról.

Erre a vonulat visszamerül a házába, ki-ki a magáéba és ott végre is hajtja azt a hajtót, aki a végrehajtó végét hajtja és végül végre végez Pfü! de jó, hogy vége van . . .

Furcsa.

Éj idején egy idegen ur csenget egy garni szállóban. A portás ajtót nyit és oda szól a vendégnek:

— Sajnálom, magányos urnak nem adhatunk szállást.

Talán tévedsz.

— Óh, Mariska, a legboldogabb lennék, ha életem egyetlen napját meg nem történtté tehetném.

— Megértlek, kedves Irma, de talán tévedsz az időben?

— Hogy gondolod?

— Talán éjszakát gondolsz . . .

Drága fuvar.

A városba vezető uton jön egy szekér. Szembe vele megy egy vigéc. Amint összeérnek megállítja a kocsit a vigéc.

— Messze van-e még a város, bácsi?

— Biz az még jól el van.

— Mennyiért vinne el?

— Nyolc forintért.

Addig alkuszna, míg a kocsis 5 forint ígéret után megfordul s beviszi a vigéct. Benn a kávéház előtt megállítja a kocsit.

— Bemegyek váltani, maga csak várjon — szól s eltűnik az ajtóban.

A kocsis vár. De hogy már egy óráig ott áll s a vigéc csak nem jön, bemegy a kávéházba. Kérdezi a pincért, nem látott-e ilyen, meg olyan embert bejönni?

— Hogyne — feleli az, — vagy egy órája hogy bejött, de a hátulsó ajtón kiment nyomban a másik utcára.

A kocsis megvakarja a fejét:

— No ha ezt tudom, el nem hoztam volna nyolc pengőn alul!

Pont az én esetem.

A kis Mici jelenlétében egy gyermektelen asszonyról beszél a társaság és valaki ezt a megjegyzést teszi:

— Ugy szeretne szegény egy gyermeket és nem tud kapni.

Micike erre nagyot sóhajt és azt mondja:

— Pont az én esetem.

Kész bádóg- és zománcozott edények

hol szerezhetők be a legolcsóbban?

BIRI IMRE

bádógos-üzletében a püspökkerttel szemben.

Vízvezeték-, villanycsengő- és fürdőszobaberendezéseket a legmodernebbül készít. — Épületek készítésénél minden bádógos munkát elvállal jutányos áron.

Az élet és halál

problémájáról

tartott szerdán este előadást az, akit állítólag, rossz nyelvek szerint, ez a kép



ábrázol. Ügyes fiú lehet, már a címből következtetve, mert az élet problémájáról előadást tartani talán nem nehéz, de a halálhoz, már csak az orvosok értenek, lévén nekik gyakorlatuk ebben a kérdésben, ha nem is első személyileg.

De Samu, akit egészen nem fogunk leleplezni, nem az életnek a vidámabbik oldaláról regélt, mert arról regényeket tudnának regélni mások is, akiket például a következő ábrák ábrázolnak, de

ezek nem tudnának beszélni a protoplazmákról, ezek nem beszélnek a Bölsche-féle ideológiáról, hanem beszélnek az életről, és nem az élettanról, mert ők annak



a tanárai. Ellenben a nadrágjáról leginkább ismert, bár tolláról ismerni valóbb Samu olyan bölcséleti előadást vágott ki, hogy a gimnázium tornaterme csak úgy szédült bele.



No mert ő érdeklődött az iránt, amit előad, és elő is adta.

A majom.

Egy jeles tudós — nem mondok nevet,
De ha már jeles, csak magyar lehet —
Gondolt merészet egyszer és nagyot:
Valahonnan egy majmot hozatott.
Ha ő, azt mondja, annak neki áll,
Akkor ő Kantot, Russzót lepipál
S mibe annyi bölcs kopaszult bele,
Az emberi beszéd eredete
Kiviláglik induktív alapon, —
Hát erre kellett neki a majom.

Derék majom volt, kissé mélabús,
Kedvence inkább répa, mint a hús,
De a könyvek közt nagyon szeretett —
Összefogdosni pókot és legyet
S ennek fejében nyugodott bele,
A tudós bármit eszközölt vele.

Intelligenciáját méregette,
Grammofonba belesnyögette,
Fején cirkalmat forgatott,
Mérte a lambda-varratot,
A pszichométert neki fogta,
Az ábécét előmakogta
S nem telt bele öt év se, már
A majom többé nem volt számúr
S be lehetett vezetni a világba,
Azaz az Akadémiába,
Ahol nem is volt az nap programmon
Más, csak maga a beszélő majom.

Az érdeklődés nagy volt módszelet,
Recsegett bele földszint, emelet,
Ültek ott hölgyek, sőt urak is álltak,
A főrendek is mind ott szundikáltak,
Ott silbakolt az egész parlament,
Mivel egy főherceg is megjelent
És mindenki tombolt és kiabált,
Hogy a majom a dobogóra állt
S míg az szemével gazdáját kereste,
Mindenki szájátátva leste,
Hogy első szava mi lesz vajon?

Hát az lett, hogy „nini, de sok majom!”

Szervezkedés.

A makói ügyvédek és bírák példáját követve, a szervezkedés egészen divatba jött, akár a tangó. Makó város mérnökei is szakszervezetbe tömörültek érdekeik megvédésére. Már meg is volt az alakuló közgyűlés, melynek elnöke dr. Galambos Ignác polgármester, társ-elnöke a műszaki ismereteiről híres Mágori Samu községi bíró, tagjai: Pekánovics Dániel, Tóth Miklós, Szakács Márk, Kovács Gyula



Béla és végül Reisz József.



A szakszervezeti egyesülés célja az, hogy a kari érdekeket megvédjék a kontárok beavatkozása ellen.

Influenza.

Dühös vagyok, mint egy veréb,
Deb tudok beszélni kéreb,
Elakad a szó orobban,
Torkob fáj szinte szétrobban:
Bint egy gőzkürt sipol bellem,
Külsőmben dincs egy csöpp kellem,
A két szebem könybe lábad,
Beilledék trombitádad,
Binden dap bagammal hordok
Egy teljes zsebkendős boltot.

Kabát rajtab van vagy hárob,
Ha az utcán egyet járok,
Deb begyek fedetlen nyakkal,
Szedek aszpirint konyakkal,
Szagolob a Forban vattát,
Eblegetek ördögadtát:
Binden orvosság hiába,
Csak deb bulik ez a dádha!
Dapról-dabra, utcahosszat
Akárkivel találkozzak:
Hat ember közt hét bizonyyal
Küzd egy hasonló viszonyal.

Jépsport, ródli: ezek sportok!?
Téli sport, hogy dáthát hordok.
Társaságban, zsuron, estén
Husz ember, bint fentebb festéb
Köhög, prüszköl, krárog nyersen:
Kész a rebek dáthaverseny . . .
Ennek élek, erről dallok:
Én vagyok a dáthabajnok!

Rendre.

A legujabb és legjobb
magyar gyártmányu tükör-acél ekék,
amelyek felülmulják a régebbi rendszerű
összes ekéket, továbbá különféle gyárt-
mányu **mütrágyaszórók,** új és használt
vetőgépek, szecs kavágók,
répavágók, morzsolók, valamint
az összes gazdasági **gépujdonságok**
a legolcsóbb áron kaphatók Makón
GULÁCSI JÁNOS
vasipartelep és gépraktárában. I., Desseffy-tér 31.
Telefon 50. szám.

TANULOK TANGÓZNI.

Barátnőm a fess Kató, tegnap azzal rivált rám rémes hangon:

— Samu, tudsz már tangózni?

— Nem tudok, hebegtem megsemmisülve.

Erre barátnőm sirni kezdett s zokogó hangon elrebegte, hogy már mindenki tud tangózni, csak én vagyok az az undok, aki nem tudok s ő emiatt szégyel az utcára menni, különben sincs boája, amiben kimenjen, mert mindenki a szemébe nevet.

Öseimtől örökölt számolási tehetségem folytán a zokogási idő alatt számot vettem azzal, hogy egy boa, a hozzávaló muffal, a csak nem járhatok ilyen kopott kabátban, kell egy másik-kal és az épen csak nekem ne legyen új kalapom-mal együtt belekerül egy egész vagyona, — míg hiányos tangó tudásom 50 koronáért kiegészíthetem — elhatároztam tehát, hogy megtanulok tangózni.

Felmentem az ép most jött táncleányi mesterhez. A Mester fogadott s miután kifejezte abbéli véleményét, hogy tangó nélkül az élet csak nyavalyás, hajlandónak mutatkozott engem a tangózás rejtelseibe belevezetni.

— Nagyon egyszerű, — kezdte a Mester — az első dolog a dacos főtartás. A váll horizontális sikkban előrefeszül és a látószög meghosszabbított szára a bal láb ivcsucsát per tangentem metszi, a bal láb pontosan 5-5 cm.-t kilép, a jobb hátra ficamodik. A has előre hullámszik, a mell hátra horpad, közben a lapockacsontok érintkeztetendők és széttárandók. Az előre lépő láb térdben 75 fokú szög alatt hajlik, a másik lábán az izmok acélosan feszülnek. A test súlypontja úgy helyezendő, hogy a rajta keresztül vont merőleges hol a jobb, hol a bal talpat hasítsa. A kezekre a főszabály, hogy amit a jobb tesz, ne tudja a bal, közben a szemében felgyulad a vágy, a sóvárgás, a kéj. Azután az egész előlről, ellenkező lábakkal, kezekkel, fejekkel, lapockákkal és hasakkal csupán a szemben lobog állandóan a kéj. No ugy-e egyszerű? Így s megmutatta. Szemével lobogott, lábával dobogott. Tehát kezdje.

Elkezdtem.

Kiléptem a ballábammal. Még le sem tettem, a mester rám rivált.

— Az istenért. Ne lépjen tovább. Hová lép. Már tullépett 5-7 centiméteren is. És a

szög a térd hajlásában. Uram, uram szöget a térdébe.

— Miféle szöget. Ugy látszik ez nem is spanyol tánc, hanem spanyol inkvizíció.

Megszögelttem a térdhajlásom. Nem jó volt. A szög 78 fokos lett. Feszítettem az izmaimat, de csak az idegeim feszültek tul. Próbáltam a szemszög tangensét s egyszerre észre vettem, hogy sejtelmem sincs a szemszögről és a tangensről. Kétségbeestem.

— Marha! — vigasztalt a Mester. No majd én igazitom a lábát.

Azzal a mester leguggolt, megfogta a két bokámat, a hangja most szinte a mélységből hallatszott.

— Most kérem a ballábát előre, a jobbat hátra, most fordítva. Most a jobbat fel, a balt le, most mind a kettőt fel. — Hát miért nem csinálja?

— Mert nem lehet.

— Miért nem lehet?

— Mert fogja a lábam.

Erre eleresztette. Próbáltam a mozdulatokat. A mester bólingatott. Most a felső test. A hasat homoritani, a mellet tárogatni. És a lapockát uram. Nyitogassa. Nyitogassa. És a szeméből a kéj. Egy kis vad kéj.

De a Mester még mindig nem volt megelégedve. Most mellém állt, átfogta a derekam, velem együtt szögelt, homorult, hajlongott, puffant, előre konyult, hátra türemlett, végre — elbocsátott. Azt mondta, hogy nekem több órára van szükségem. Jőjnek holnap még egyszer.

És én elmentem. Elmentem és megvettem Katónak a boát, a muffot, a kabátot, a kalapot és elhatároztam, hogy ezzel szemben nem fogok megtanulni tangózni.

Fagyos nyugalom.

Két zsentilmén diskurál. Valami nagy esetről van szó, mert az egyik azt mondja:

— No és akkor az a gazember pofonvágott . . .

— És te mit csináltál? — kérdi a másik.

— Én öregem, egy szót se szoltam és ez a fagyos nyugalom annyira megijesztette azt a piszkost, hogy szó nélkül odébb állt!

TUTYI.

Csak igazuk van a zellenzékieknek, hogy nem igazságos a kormány, igaz is. Lám a löndérökről csináltak új törvényt, de attak hozzá pízt is, a csavargókról is csináltak törvényt, de nem attak nekik államségélyt. Hát hun itt a jogegyenlőség? Jó kis egyenlőség.



Igaza is van a kispalkódoktornak, hogy szervezkedik, mert hogy nehéz az élet s a jó kis ügyvédek nem tudnak megélni. Hát igaz is, mert hijába nyuzák le a bőrt, ha a bőr nem ér egy fatkát. Jó kis bőr.

Mán csak azt szeretném tudni, hogy melyik jó kis bírók nem férnek össze, hogy valamelyiknek népszerűnek muszáj lenni. Jó kis bírók! De hát mért nem mongyák meg igazán, hogy mire való az a jó kis szakegyesület.

Összekerül most egy pár jó kis üdvégy egy társaságban. Jó kis társaság lösz, csak elférjenek ebben a kis városban, mert hova vándorolnának ki, ha el nem férnek. Jó kis üdvégyek üdvöz légyetek. Ámen.

Egyik jó kis üdvégy kifurfangolta a másikat a bika-ügyvégségből. Jól tette, a nyugoti bikák se vótak igen udvariasak, oszt nem kérdezték a magyar fajtákat, hogy szabad-e? Jó kis bikák...

Mán csak szerötnék jelön lönni a jó kis műsoros estélyen — de műsoron kívül, mert hogy lösz ott látványosság ölég. Jó kis élőképek lösznek a jó kis lányok, még pedig rámában. Oszt nem szónak sömmit, hanem hallgatnak, mintha csak föstve vónának. Hány férfiu gondója majd, hogy bár csak ugy marad-

nának, oszt még akkor se szólalnának mög, igen, ha majd asszonyok lösznek. A jó kis lányok.

Pénzek.

Egy nagy vasládában temérdek sok ezüst pénz gyült össze, mindentéle messze vidékről. Az egyiket külvárosi magyarok hozták, a másikat bőrkötényes iparos vagy tanyai földturó hozta dohányért, pálinkáért vagy miegymásért.

Egy csomóba gurigálódva beszélgettek a koronások, mikor az egyik hirtelen félreusuzott a szomszédja mellől és elkezdett sipítani.

Jaj, hamis pénz!

A többi tallér is mind elgurigázott s a láda falához szorulva egyedül maradt a hamis pénz. A garmada már egymásközt, tiszta becsületes társaságban beszélte meg azt a gyalázatosságot, hogy közüjük került a hamis pénz.

— Hogy ide tolakodott ez a piszok.

— Hogy nem ég ki a szeme!

És a hamis pénz elkezdett keserve-sen sirni.

— Tehetek én arról, hogy törvénytelen gyerek vagyok?

Szegedi buckai, Kitünő homoki,

Legjobb gyoroki boraim

megérkeztek, valamint a kitünő minőségű

S Ö R Ö K

mindig frissen csapolva kaphatók. Vendéglői helyiségeim a mai kornak megfelelően, izléseesen vannak berendezve.

Kitünő konyha!

Tisztán kezelt italok!

Tisztelettel:

Érdeky József vendéglős.

(Baresay-utca.)

Házhozvitelnél ugy a boroknál, mint a söröknel árkedvezmény.